

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ของพ่อคือผู้เป็นนาย ลูกไม่ได้มาลี้ภัยอยู่กับพ่อ ผู้เป็นลูกไม่ต้องลี้ภัยอยู่กับพ่อของพวกเขา
- คำถาม:** ลูกควรไตร่ตรองประเด็นใดอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่มายาจะไม่ทำให้ลูกเป็นทุกข์?
- คำตอบ:** ลูกได้มาหาพ่อแล้ว ถึงแม้ว่าท่านจะไม่มีตัวตน ท่านก็คือบาบาของเรา, ครูของเรา และเป็นสัจธรรมของเรา ด้วยเช่นกัน เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตน ผู้สอนเราดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน หากลูกไตร่ตรองประเด็นนี้ในสติปัญญาอย่างสม่ำเสมอ พรอทของความสุขของลูกจะอยู่ในระดับสูง และมายาจะไม่ทำให้ลูกทุกข์ระทม

โอมชานติ พ่อตรีมูรติอธิบายแก่ลูกๆ ว่าท่านคือพ่อตรีมูรติ ผู้สร้างของทั้งสามคือพ่อของทุกคน เพราะมีเพียงพ่อนั้นเท่านั้นคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกคือลูกๆ ของท่าน เช่นที่พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ในท่านเองเดียวกันลูกๆ ดวงวิญญาณก็เป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่านี่คือละคร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละครนั้นก็เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อก็มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อสอนเราด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้มาลี้ภัย คำพูดเหล่านี้ “ฉันได้ลี้ภัยอยู่กับท่าน” เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เป็นลูกจะขอลี้ภัยอยู่กับพ่อของเขาหรือไม่? ลูกๆ นั้นคือผู้เป็นนาย ลูกๆ ไม่ได้ลี้ภัยอยู่กับพ่อ พ่อได้ทำให้ลูกๆ เป็นของท่าน และลูกๆ ก็ได้ทำให้พ่อเป็นของพวกเขา ลูกๆ เรียกหาพ่อ: โอ้ บาบ่า ได้โปรดมา! มาและพาเรากลับบ้าน นั่นคือ: โปรดให้อาณาจักรแก่เรา นั่นคือดินแดนแห่งความสงบและอีกหนึ่งคือดินแดนแห่งความสุข ดินแดนแห่งความสุขคือทรัพย์สมบัติของพ่อ และดินแดนของความทุกข์คือทรัพย์สมบัติของราวัน ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ในการติดกับด้วยกิเลสทั้งห้า เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกได้มาหาพ่อ แม้ว่าท่านจะไม่มีตัวตน ท่านคือพ่อและครู ผู้เดียวที่สอนเราดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหลาย หากลูกไตร่ตรองประเด็นนี้ในสติปัญญาอย่างสม่ำเสมอพรอทของความสุขของลูกจะสูงขึ้นเป็นเพียงเมื่อลูกลืมนี่เท่านั้นที่มายาทำให้ลูกทุกข์ระทม เวลานั้นลูกนั่งอยู่กับพ่อ, ลูกก็จดจำพ่อและมรดก เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องจดจำชีพบาบา เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมากที่จะจดจำศรัทธา แต่ต้องมีคามเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ หากมีศรัทธาทุกคนก็จะส่งเวทย์ตนเองให้แก่เขาในทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เป็นแม่ผู้ที่มีความปรารถนาอย่างมากที่จะมีลูกเหมือนกับศรัทธาหรือมีสามีเหมือนกับศรัทธา เวลานั้นพ่อพูดว่า: พ่อได้มาแล้วและลูกจะได้รับลูกที่เหมือนศรัทธาหรือสามีที่เหมือนศรัทธา นั่นหมายความว่าลูกจะพบใครบางคนผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ และจะให้ความสุขแก่ลูกโดยสมบูรณ์ ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุขในสวรรค์ นั่นคือในดินแดนของศรัทธา ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี่เพื่อจะไปสู่ดินแดนของศรัทธา ทุกคนจดจำสวรรค์ เมื่อใครบางคนตายผู้คนก็พูดว่าเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นพวกเขาควรจะมีความสุข พวกเขาควรที่จะปรบมือกับชื่อที่แท้จริงที่ว่าเขาได้ออกไปจากนรก และได้ไปสู่วสวรรค์แล้ว นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก เมื่อใครบางคนพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์, จงถามเขาว่า: เขานั้นได้ไปจากที่ไหน? อย่างแน่นอนที่เขาต้องได้ไปจากนรก ดังนั้นนั่นคือประเด็นของความสุขอย่างมาก ลูกควรจะเรียกทุกคนและแจกจ่ายโทลี อย่างไรก็ตามนี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ พวกเขาจะไม่พูดว่าเขาได้ไปสู่วสวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด พวกเขาเพียงแค่พูดว่าเขาได้ไปสู่วสวรรค์แล้ว อัจชะ แล้วทำไมท่านถึงเชิญดวงวิญญาณของพวกเขากลับมาที่นี่? ทำไมถึงให้เขากินอาหารของนรก? ลูกไม่ควรจะเรียกเขากลับมาสู่นรกอีกครั้ง พ่อหนึ่งนี้และอธิบายว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือประเด็นของความรู้อะไร? ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์และแล้วร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์นั้นต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน เมื่อทุกคนตายหมดแล้ว ใครจะร้องไห้เพื่อใคร? เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกจะจากร่างของลูกและไปยังบ้านของลูก เวลานั้นลูกกำลังฝึกฝนที่จะจากร่างของลูก มีใครอื่นใดไหมในทั้งโลกที่ทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้? ลูกๆ มีความรู้ว่าเป็นร่างเก่า พ่อพูดว่า: พ่อได้ยืมรองเท้าเก่ามาใช้ พาหนะนี้ได้กลายเป็นเครื่องมือในละคร สิ่งนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลง ลูกจะได้เห็นสิ่งนั้นอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี ลูกได้เข้าใจนัยสำคัญของละครแล้ว ไม่มีใครนอกจากพ่อมีพลังที่จะอธิบายทั้งหมดนี้แก่ลูก พาพาลานี้มหัศจรรย์อย่างมาก แม้แต่คนซาร์ก็พูดว่า: เรากำลังไปยังพาพาลาของพระเจ้าเพื่อที่จะกลายเป็นเทพเจ้า หลิงชราไม่เคยได้ไปศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน หากใครบางคนถามลูกว่าลูกกำลังไปที่ไหน บอกพวกเขาว่า: เรากำลังไปมหาวิทยาลัยของพระเจ้าซึ่งเราศึกษาวิชาซาโยคะ บอกพวกเขาด้วยคำพูดเช่นนั้นที่ทำให้พวกเขาประหลาดใจ แม้แต่ผู้ที่แก่ซาร์ก็พูดว่าพวกเขากำลังจะไปยังพาพาลาของพระเจ้า ที่นี่เป็นเรื่องที่มหัศจรรย์ที่เราจะมาเพื่อศึกษาเล่าเรียนกับพระเจ้า ไม่มีใคร

สามารถพูดเช่นนี้ แล้วพวกเขาก็ถามว่า: พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนนั้นมาจากไหน? พวกเขาคิดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม เวลานี้ลูกพูดด้วยความเข้าใจนี้ ลูกรู้ถึงหน้าที่การงานของรูปบุษบาแต่ละรูปด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่มั่นคงในสติปัญญาของลูก ว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือชีพบาบาและเรคือลูกๆของท่าน อัจจะ ลูกไม่ได้พูดเพียงเพื่อที่จะพูดว่าบราห์มา วิษณุและชังก้าเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกอยู่ในหัวใจว่าได้มีการก่อตั้งผ่านบราห์มาอย่างไร ไม่มีใครสามารถบอกชีวประวัติให้กับผู้อื่นได้นอกจากลูกๆ พวกเขาไม่รู้จักชีวประวัติชีวิตของเขาเอง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถบอกชีวประวัติของคนอื่นแก่ลูกได้อย่างไร? เวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทั้งหมดที่พ่อรู้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้อาณาจักร ลักษณะและนารายณ์ไม่ได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยสงคราม ไม่ได้มีสงครามที่นั่น ในขณะที่ที่นี่ผู้คนเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะกันอย่างมาก มีมนุษย์มากมาย ควรจะเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกว่า ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่อผ่านดาต้า บาบาสพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ท่านไม่ได้พูดว่าลูกต้องจดจำผู้ที่พ่อได้เข้ามาในเขาด้วยเช่นกัน ไม่เลย ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ชันยาสซีเหล่านี้ก็ได้ให้รูปภาพของพวกเขาพร้อมกับชื่อของพวกเขา ลูกจะสามารถถ่ายภาพชีพบาบาได้อย่างไร? ลูกจะเขียนชื่อบนจุดได้อย่างไร? หากลูกเขียนชื่อชีพบาบบนจุด ชื่อนั้นก็จะใหญ่กว่าจุด เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ดังนั้นลูกๆ ลูกควรจะมีความสุขอย่างมากที่ชีพบาบากำลังสอนลูกเป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนและดวงวิญญาณที่นำสันสการ์ไป เวลานี้บาบากำลังเติมเต็มดวงวิญญาณด้วยสันสการ์เหล่านี้ ท่านคือพ่อพร้อมกับเป็นครูและกูรู ลูกควรจะสอนผู้อื่นถึงสิ่งที่พ่อสอนลูกด้วย จดจำวงจรโลกและดลใจผู้อื่นให้จดจำสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ท่านให้คุณธรรมที่ท่านมีแก่ลูกๆ ท่านพูดว่า: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข และพ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนี้ด้วยเช่นกัน ลูกควรจะให้ความสุขแก่ทุกคนด้วย ลูกไม่ควรที่จะเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก พูดสิ่งต่างๆที่หวานขึ้นเหล่านี้เข้าไปในหูของทุกคน: จดจำชีพบาบาและบาปทั้งหมดของท่านจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องให้สาสน์แก่ทุกคนว่าบาบาได้มาแล้ว และพวกเขาควรจะประกาศสิทธิ์ในมรดกนี้จากท่าน ควรจะให้สาสน์นี้แก่ทุกคน ในท้ายที่สุดหนังสือพิมพ์ก็จะตีพิมพ์ด้วย ลูกรู้ว่าในเวลาสุดท้าย ทุกคนจะพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! เกมที่มหัศจรรย์ของท่านนั้นพิเศษสุด เพียงท่านเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่เรา ท่านปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์และพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ นี่คือเวทย์มนตร์ เวทย์มนตร์ของพวกเขาเป็นไปเพียงระยะเวลาชั่วคราว ผู้เดียวที่เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพถึง 21ชาติเกิด ลูกกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ด้วยเวทย์มนตร์ของมานมานะบาฟ ชื่อทั้งหมดเช่น นักมายากล,พ่อค้าเพชรใช้กับชีพบาบาไม่ใช่บราห์มาบาบา ลูกๆ บราห์มากุมารและกุมารีทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกศึกษาแล้วก็สอนผู้อื่น บาบาสไม่ได้สอนทุกคนด้วยตัวท่านเอง บาบาสสอนลูกทั้งหมดด้วยกันแล้วลูกก็สอนผู้อื่น พ่อกำลังสอนราชาโยคะ เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้สร้าง กฤษณะคือสิ่งสร้าง ลูกได้รับมรดกจากผู้สร้าง ไม่ใช่จากสิ่งสร้าง ลูกไม่ได้รับมรดกจากกฤษณะ รูปทั้งสองของวิษณุคือลักษณะและนารายณ์ ในวัยเด็กของพวกเขา พวกเขาคือราเด์และกฤษณะ จดจำประเด็นเหล่านี้อย่างมั่นคงมาก หากชายชรานั้นจะไปเร็ว พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง แต่หญิงชรานั้นก็ยังคงมีความผูกพันยึดมั่นบางอย่าง พวกเขาอย่งคงติดกับในตาข่ายของสิ่งสร้างของตนเอง พวกเขาจดจำผู้คนมากมาย เป็นเพียงด้วยการตัดโยคะของสติปัญญาจากพวกเขาเหล่านั้นทั้งหมดและเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกต้องตายขณะที่มีชีวิต เมื่อลูกธนูยิงตรงเป้าของสติปัญญา ก็เท่านั้นเอง! อย่างไรก็ตามลูกยังคงต้องมีศิลปะวิธีที่ดีมากๆ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่แม้จะพูดกับใคร แม้ว่าลูกอาจจะอยู่ในครอบครัว ลูกควรจะพูดคุยกับทุกคน ลูกควรมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพวกเขา พ่อพูดว่า: การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน หากลูกไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพวกเขา ลูกจะยกระดับพวกเขาได้อย่างไร? ลูกต้องมีความรับผิดชอบของลูกทั้งสองด้าน บางคนก็ถามบาบา: ฉันควรจะไปงานแต่งงานใหม่? บาบาก็พูดว่า: ทำไม่ถึงไม่ล่ะ? พ่อเพียงแค่พูดว่า: ดัชนีการาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องเอาชนะสิ่งนั้นและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ในยุคทองพวกเขาทั้งหมดนั้นปราศจากกิเลส สิ่งสร้างเกิดขึ้นด้วยพลังโยคะ พ่อพูดว่า: จงกลับมาปราศจากกิเลส อันดับแรกทำให้มั่นคงว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับชีพบาบาและชีพบาบานั้นกำลังบอกเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดแก่ลูก วงจรโลกนี้ยังคงเฝ้าแต่หมุนไป อันดับแรกเหล่าเทพได้มา พวกเขาขึ้นเสาโตประธาน และแล้วขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด พวกเขาก็ได้อยู่อย่างตาโมประธาน โลกนั้นกลับมาเก่าและไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณก็ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งใดของที่นี่ที่จะมีผลแก่ลูก มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างดอกไม้และผลไม้มองของยุคทองและที่นี่ ที่นั่นไม่เคยมีอะไรที่เปรี้ยวหรือเหม็นอับ ลูกได้นิมิตของสถานที่นั้น หัวใจของลูกปรารถนาที่จะนำดอกไม้และผลไม้นั้นกลับมาที่นี่ แต่เมื่อลูกกลับมา สิ่งเหล่านั้นก็หายไป พ่อทำให้ลูกๆ สนุกสนานด้วยการให้นิมิตเหล่านี้แก่พวกเขา พ่อทางจิตนั้นคือผู้เดียวที่สอนลูก เป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่ศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อด้วยและเขากำลังจะกลายเป็นนายของโลก ทุกคนกำลังจะไปสวรรค์ แต่ไม่ใช่ลูกๆทั้งหมดจะเรียกว่าเป็นลักษณะหรือนารายณ์ เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับมรดก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้แก่ลูก นี่คือนิยามวิทยาลัยสำหรับผู้ที่ยาววัย,ผู้ใหญ่และแก่ชรา ทั้งหมดศึกษาที่นี่ ลูกเคยเห็นวิทยาลัย

เช่นนั้นหรือไม่? ที่นั่นพวกเขาได้กลายเป็นนักกฎหมายหรือหมอและอื่นๆ ในขณะที่ที่นี่ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกรู้ว่าบาบาคือครูและสัตว์ครูของลูก และท่านจะพาลูกกลับไปกับท่าน แล้วตามการศึกษาเล่าเรียนของลูก ลูกจะไปและประกาศสิทธิในสถานภาพของลูกในดินแดนแห่งความสุข พ่อฉันไม่เคยแม้กระทั่งจะเห็นยุคทองของลูก ชีพบาบาถามว่า: พ่อได้เห็นยุคทองไหม? ต้องมีการมองเห็นด้วยร่างกาย แต่ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ดังนั้นท่านจะสามารถเห็นได้อย่างไร? ท่านพูดกับลูกๆที่นี่ และท่านนั้นก็เห็นว่าทั้งโลกนั้นเก่า โดยที่ไม่มีร่างกายท่านไม่สามารถมองเห็นสิ่งใด พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้ลูกบริสุทธิ์ พ่อไม่ได้เห็นแม้แต่สวรรค์ ไม่ใช่พ่อสามารถที่จะมองเห็นสวรรค์อย่างลับๆโดยผ่านร่างกายของใครบางคน ไม่เลย สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในบทบาทของพ่อ ลูกๆรับฟังสิ่งใหม่ๆมากมาย ดังนั้นลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้ พ่อพูดว่า: มากเท่าที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น ทั้งหมดนั้นเป็นเกมของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ผู้คนอยู่ในความบริสุทธิ์ขณะที่พวกเขาขึ้นอยู่กับในการจาริกแสวงบุญ แต่เมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขา ก็กลับมาไม่บริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมาก ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของท่าน ลูกต้องกลับมาสาโตประธานด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ สนิมนี้ก็ได้สะสมไว้ภายในลูกถึง 63ชาติเกิด และลูกต้องขจัดสิ่งนั้นในชาติเกิดนี้ ไม่ได้มีสิ่งใดที่ยากลำบาก ลูกต้องละทิ้งความหิวโหยที่ลูกมีต่อการดื่มยาพิษ ลูกต้องไม่แม้กระทั่งคิดถึงสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ลูกเคยอยู่อย่างไม่มีความสุขมาหลายต่อหลายชาติเกิดด้วยกิเลสเหล่านั้น ท่านมีความเมตตาอย่างมากต่อกุมาริ ผู้ที่ไปยังโรงพยาบาลนตรีก็กลับมาแล้วร้ายอย่างยิ่ง เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขาขึ้นไปสู่รูกบาบาพูดกับใครบางคน: ไม่เป็นไร หากลูกจะดูภาพยนตร์ แต่จากการที่เห็นลูกไป ผู้อื่นมากมายก็จะเริ่มต้นที่จะไปที่นั่น เหตุนี้เองลูกต้องไม่ไปที่นั่น ผู้นี้คือบัคกีราท(พาหนะที่โชคดี) ท่านคือพาหนะที่มีโชค ผู้ที่ได้กลายเป็นเครื่องมือในละครที่จะให้ยืมพาหนะของท่าน ลูกเข้าใจว่าบาบาเข้ามาในผู้นี้ นี่คือม้าของฮุสเซน ท่านทำให้ลูกๆ ทั้งหมดสวยงาม พ่อเองก็สวยงาม และท่านก็ได้ยืมพาหนะนี้มาใช้ บทบาทของท่านในละครเป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณที่เวลานี้ได้กลับมาเกลียดต้องถูกทำให้กลายเป็นยุคทอง พ่อหรือละครที่เป็นผู้ทรงอำนาจ? เป็นละคร แต่แล้วภายในสิ่งนั้น ในบรรดานักแสดงทั้งหมดใครคือผู้ทรงอำนาจ? ชีพบาบาและแล้วก็ราวัน เป็นเวลาครึ่งวงจรถที่เป็นอาณาจักรของราม และครึ่งวงจรถที่เป็นอาณาจักรของราวัน ลูกๆ บางคนเขียนถึงพ่อครั้งแล้วครั้งเล่าว่า พวกเขาลืมพ่อ พวกเขาได้อยู่อย่างไม่มีความสุข โอ้! แต่พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกและแล้วเหตุใดลูกจึงได้อยู่อย่างไม่มีความสุข? ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ บาบาจะสามารถให้ติดลักแก่ลูกเช่นนั้นหรือ? ลูกต้องทำให้ตนเองมีค่าด้วยความรู้และโยคะของการให้ติดลักของอำนาจในการปกครองตนเอง ฝ่าแต่จดจำพ่อและลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การให้ติดลักแก่ตัวลูกเอง ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบาคือพ่อที่แสนหวาน ครู และสัตว์ครูของลูกท่านทำให้เรานั้นอ่อนหวานอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าอย่างแน่นอนที่ลูกจะไปสู่ดินแดนของศรัทธาฤชณะ อย่างแน่นอนที่บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ทุก5,000ปี และแล้วก็จะกลายเป็นนรก ผู้คนทั่วไปคิดว่าที่นี้เป็นสวรรค์สำหรับผู้ที่มั่งคั่งและผู้ที่ยากจนนั้นอยู่ในนรก อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นเช่นนั้น นี่คือนรกอัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. โรงพยาบาลนตรีเป็นหนทางไปสู่รูก ดังนั้นลูกต้องไม่ดูภาพยนตร์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง อย่ายึดผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้
2. อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้ใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ลูกต้องพูดสิ่งที่หวานชื่นเข้าไปในหูของทุกคน เตือนทุกคนให้จดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องเชื่อมโยงคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น

พร: ขอให้ลูกเปิดสวิตซ์ของสำนักกูร์และสัมพันธ์กับสภาพที่ปราศจากร่างในหนึ่งวินาทีด้วยสติปัญญาที่มีความรักของลูก
ที่ใดมีความรักต่อพระเจ้า การกลับมาปราศจากร่างก็เหมือนกับเป็นเกมของหนึ่งวินาที ความมืดจะหายไปในพื้นที่ที่ลูกเปิดสวิตซ์ไฟ ในท่านองเดียวกันเมื่อลูกมีสติปัญญาแห่งความรักและลูกเปิดสวิตซ์ของสำนักกูร์ สวิตซ์ของสำนักกูร์ของร่างกายและโลกที่มีตัวตนจะปิดลง นี่คือนเกมของหนึ่งวินาที ต้องใช้เวลาในการพูดว่า

“บาบา บาบา” ด้วยปากของลูก แต่ไม่ต้องใช้เวลาใดๆ ในการทำให้บาบาเข้ามาสู่สำนักู้ของลูก คำว่า “บาบา” คือระเบิดทางจิตวิญญาณซึ่งทำให้ลูกลืมโลกเก่า

คติพจน์: อยู่เหนือโคลนแห่งจิตสำนึกที่เป็นร่างกายและลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงที่เบาสบาย

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: การนำวัฒนธรรมแห่งสัจจะและมารยาทอันดีงามมาใช้

การแยกแยะความบริสุทธิ์คือการสัมผัสกับความศักดิ์สิทธิ์ในความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์และการสลายไยของลูก บางคนพูดว่า “ฉันพูดสัจจะเสมอ” แต่ถ้าไม่มีความศักดิ์สิทธิ์ในคำพูดและการกระทำของพวกเขา คนอื่นจะไม่รู้สึกถึงความจริงในสัจจะของพวกเขา ดังนั้น จงซึมซับความศักดิ์สิทธิ์ด้วยพลังแห่งสัจจะ ไม่ว่าลูกจะอดทนกับอะไรก็ตาม อย่าได้หวาดกลัว สัจจะจะถูกเปิดเผยตามเวลาโดยอัตโนมัติ